

skal Lovgivningen tage sig af, men andre ikke, kan tage sig meget godt ud, men det er i Virkeligheden kun en teoretisk Grænse, som ingen i det hele Land vil forstaa. Nej, jeg tror, at Staten har den samme Opgave over for enhver af Landets Arbejdere, som rammes af en Ulykke. Jeg ser overhovedet ikke, at der er noget, der med større Føje kan betegnes som en — lad mig sige Samfundsopgave end at komme de paagældende til Hjælp. Men det ærede Medlem stillede i Udsigt, at han vilde fremkomme med et Lovforslag om at understøtte Landbrugets Arbejdere, forudsat at man vilde benytte de samme Arbejdsforhold, som ere gjorte gældende for den Lov, der sidst blev vedtagen. Jeg forstaaer det altsaa saaledes, at det kun skulde omfatte Landbrugets Arbejdere, for saa vidt de arbejde for Arbejdsgivere, og at man der gør Principerne fra den sidst vedtagne Lov mere eller mindre gældende. Det skulde undre mig noget, om man efter at man her ovenpaa i det høje Ting ved sit Initiativ havde gennemført Foranstaltninger, der omfattede alle Landbrugets Arbejdere, selv dem, der arbejde for egen Regning, saa her nede virkelig skulde ville indskrænke dem til de Arbejdere, der arbejde for Arbejdsgivere. Vi faa se, inden vi tro det. Det ærede Medlem for Horsens (Wulff) ankede over, at den nylig vedtagne, nu stadfæstede Lov stillede nogle Erhverv anderledes end andre, og at han derfor ikke vilde støtte dette Lovforslag, fordi der een Gang ved nævnte Lov var udtaget en vis Kreds af næringsdrivende, paa hvem Byrden særlig var bleven lagt. Han vilde rimeligvis dermed sige, at det, naar de maa bære deres særskilte Byrder, er uretfærdigt, at de gennem Skatterne komme til at faa Del ogsaa i Byrderne paa de andre Samfundsklasser. Ja, det kan jo lade sig sige. Men set fra et rent praktisk Synspunkt, forekommer det mig, at denne Anke ikke betyder noget. Efter at den Lov, som nu har faaet kongelig Stadfæstelse, er traadt i Kraft, skulle alle disse Næringsklasser vel bære deres særskilte Byrder, men de komme ogsaa gennem Skatterne til at bære Byrden for alle de øvrige, som skulle have Understøttelse af det offentlige gennem Fattigvæsenet. Jeg ser ikke, at der for det ærede Medlem egentlig kan være nogen Tilfredsstillelse i at sige: Nej, saa vil jeg gøre mit til at beholde Fattigvæsenets Præg for disse enkelte Arbejdere i de andre Erhverv, skønt det ikke kommer til at gøre nogen væsentlig Forskel i økonomisk Henseende. Jeg gentager dette, at hvad det her drejer

sig om, er ikke andet end det ene simple Spørgsmaal, om Folketinget vil nægte sin Medvirkning til at borttage Fattigpræget fra de Understøttelser, som ydes til Invalidler. Det er Sagen i hele sin Simpeltid, og saa kunne vi siden se at forhandle om at komme til en gennem alle Detailler gennemført Ulykkesforsikring for alle Arbejdere, ogsaa for de mindre bemidlede. Men det, der nu ligger for, er kun dette: Vil man, at det vedblivende i en kortere eller længere Aarrække — sandsynligvis vil det blive en længere Aarrække — skal være Fattigunderstøttelse, naar en Invalid faar Understøttelse af det offentlige, eller vil man ikke.

Bramsen: I Anledning af det ærede Medlems for Præstø Amts 6te Valgekreds (Bojsen) sidste Udtalelse skal jeg bemærke, at vi let maa kunne blive enige om, at det Lovforslag, som han her vil have vedtaget, rettest bør gives følgende Affattelse: Forslag til Lov om, at Understøttelse, der ydes i Anledning af Ulykkestilfælde fra det offentlige Side, fremtidig ikke skal betragtes som Fattighjælp. Punktum! Dermed er alting sagt, men det mener jeg alligevel er for lidt i denne Sag, naar den skal gælde lige indtil vi faa en Lov, som vi allesammen ere enige om, at vi ingen Sinde faa. Naar det ærede Medlem lastede den nylig vedtagne Lov, fordi den bestemmer, at naar en Mand gik hjem fra sit Arbejde og fik en Tagsten i Hovedet, fik han ikke nogen Ulykkesforsikring, men at han derimod fik en saadan, naar han kom til Skade under sit Arbejde, saa er det ikke nogen Indvending at rette mod den Lov, vi have vedtaget. Thi en Mand, der gaar hjem fra sit Arbejde og rammes af en Tagsten i Hovedet, er ikke mere berettiget til at faa Ulykkesforsikring i Hensyn til Lov, end det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgekreds og jeg, naar vi gaa hjem, faa en Tagsten i Hovedet og blive slaede ihjel. Det kan ikke hjælpe at ville blande alting sammen, og det kan heller ikke hjælpe, at det ærede Medlem nu vil tale om, hvad man i 1891 vilde gennemføre, men ikke fik gennemført, med Hensyn til Landbrugets Ulykkesforsikring, og om Foranstaltninger, som det andet Ting gennemførte o. s. v. Vi have slet ikke faaet noget gennemført af det Forslag, som den Gang var fremme, og de 450,000 Landarbejdere have slet ikke faaet nogen Ulykkesforsikring trods disse af det ærede Medlem som gennemførte Foranstaltninger betegnede Afstemninger i det